

[Edel Saunte.]

manglende bestemmelse — som har generet mig, er, at man ikke har taget nok hensyn til en persons utilregnelighed. Hvis en person begår en strafbar handling, men var utilregnelig, da han begik den, bliver han dømt efter dette forslag, medens han efter dansk ret frifindes. Heroverfor har man hævdet, at det ikke spiller nogen rolle, fordi det foranstaltningsregister, man skal føre i Grønland fremover, ikke vil kunne bruges til skade for den person, som er indført i registret. Jeg håber, det er rigtigt, men jeg beder meget om, at man følger det problem nøje. Det ville være højst uheldigt, om folk blev dømt for handlinger, som de havde begået, medens de var utilregnelige, og at disse domme kom til at få konsekvenser. Det er muligt, man har den bedste vilje til, at foranstaltningsregistret ikke skal få konsekvenser, men man kender jo menneskers lyst til at bruge registre, når de først er oprettet, og jeg er bange for, at registret i virkeligheden kan komme til at skade de pågældende.

Endelig vil jeg omtale bestemmelsen vedrørende alkoholmisbrug. Kriminallovforslaget fastslår her, at hvis man bringer sig selv i beruset tilstand og derved udsætter andre for fare eller formuegenstande af betydelig værdi for fare, skal man straffes. Det er jeg meget betænkelig ved. Jeg ser vel, at beruselse i Grønland kan være betydelig farligere for personen selv og for andre personer end her i landet, men det er alligevel at gå meget vidt, når man straffer en mand, blot fordi han i beruset tilstand udsætter formuegenstande for fare. Hvis han vitterligt har ødelagt meget betydelige formuegenstande, kan jeg forstå, man straffer ham, men det forekommer mig at være meget vidtgående, at en mand skal straffes, blot han bliver glad og derved udsætter ting for fare. Jeg har kun accepteret den bestemmelse, fordi foranstaltningerne er så mangeartede, at jeg går ud fra, at den mand, der får en smule for meget at drikke, allerhøjest får en advarsel. Selvom jeg ikke er tilbøjelig til at beundre folk, der drikker for meget, er det dog i mange situationer så tilgiveligt, at man ikke altid behøver at rejse straffesag mod dem. Jeg tror ikke, at alle danske ville synes, det var rimeligt, at der skulle rejses

straffesag mod dem, hvis de havde fået en tår over tørsten og derved f. eks. var kommet til at ødelægge deres cykle på vejen hjem, men det er strafbart efter den grønlandske lov.

Statsministeren (*Hans Hedtoft*): Jeg vil gerne rette en tak til udvalget, som nu har afsluttet et meget grundigt og meget omfattende arbejde med det foreliggende helt egenartede lovforslag. Jeg kan takke samtlige ordførere for interesseret medarbejde ved dets endelige udformning. Det ligger i sagens natur, at den række saglige henstillinger, der her er kommet til udtryk, om, at departementet måtte have opmærksomheden henvendt på det ene eller det andet vigtige område, hvor en ny praksis indledes, vil vi tage med i departementets overvejelser ved lovens fremtidige praktisering. Udover det skal jeg blot gøre et par enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne.

Jeg tror, alle i denne sal deler det ærede medlem hr. Aksel Larsens ønske om, at så mange grønlandere som muligt kan blive jurister eller komme til at medvirke i landets eget liv og styrelse. Hvad nu jurister angår, er der f. eks. på Københavns universitet to unge grønlandere, som har taget første del af juridisk embedseksamen, og som forhåbentlig fremover kan blive værdifulde medarbejdere i Grønlands retsvæsen. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var af den opfattelse, at denne lovs værdi naturligvis beror på, at den praktiseres af kvalificerede dommere. Det er vi fuldstændig klar over, og bestræbelserne fra dansk side er da også altid gået ud på at finde de bedst egnede mennesker til at beklæde dommerstillingerne. Man må i denne forbindelse huske på, at den ikke lovbestemte praksis, som nu kodificeres i dette lovforslag, hviler på lægdommernes virksomhed, og der er ingen grund til at antage, at de dommere, som nu skal føre loven ud i praksis, skulle være ringere end dem, der har skabt den praksis, som lovforslaget udspringer af. Der er tværtimod nu sket den væsentlige forbedring, at der er skabt garanti for rigtige domsafgørelser gennem adgang til en appelinstans med juridisk sagkundskab og gennem adgang til appel til Højesteret.

Det ærede medlem hr. A. Lyngge var heldigvis helt indforstået med loven og alle